

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/40/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5423200092
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5423200092.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: 1/ B., nar. XX.XX.XXXX a 2/ C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Námestove, deti rodičov - matky D. E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, zastúpenej JUDr. Radoslavou Bencúrovou, advokátkou, so sídlom E. G. H. XXXX/XX, I. F. a otca J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. H., L. XXXX/XX, zastúpeného AKSK, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Nám. SNP 15, IČO: 36 859 711, v konaní o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne na uloženie výchovného opatrenia, za účasti Krajskej prokuratúry v Žiline, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu v Námestove č.k. DK-2P/7/2023-313 zo dňa 14. novembra 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Námestove uložil maloletým deťom a rodičom výchovné opatrenie – povinnosť podrobiť sa inému odbornému poradenstvu, za účelom zlepšenia schopnosti rodičov navzájom komunikovať o výchove maloletých detí a za účelom zlepšenia vzťahu maloletej C. k otcovi, ktoré bude realizované na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku v rozsahu 30 hodín a zároveň žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Pri realizácii styku otca s maloletými deťmi začali medzi rodičmi vznikať verbálne konflikty, ktorých svedkami boli i maloleté deti. Aj napriek právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline rodičia zakaždým nachádzali výhrady a mali námietky voči vydanému rozsudku, ktorý prakticky nerealizovali. Počas uskutočňovania styku medzi rodičmi stále dochádza ku slovným konfliktom, pred maloletými deťmi sa prejavujú agresívne a výbušne. Za takéhoto stavu je ohrozený i psychický vývoj maloletých detí, čo čiastočne vyústilo i k narušeniu vzťahov medzi otcom a maloletou C..

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu otec maloletých detí. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a výchovné opatrenie uložiť výlučne matke maloletých detí. Mal za to, že je to práve matka, ktorá marí styk otca s maloletými deťmi, čoho výsledkom sú i opakované návrhy otca na výkon rozhodnutia vedené pred

Okresným súdom v Námestove. Nosným problémom komunikácie medzi rodičmi je postoj matky, ktorá sa nedokáže vyrovnat' so svojimi pocitmi krivdy z minulosti, vybudovanej averzie k otcovi, ktoré má stále potrebu riešiť, čo sa prenáša potom i na maloleté deti. Jej odmietavý postoj časom trochu oslabil, no naďalej pretrváva a napokon to vyústilo i k nevoli maloletej C. stretávať sa s otcom mimo domácnosti matky. V ďalšom poukázal na svoju nepriaznivú sociálnu situáciu, keď v súčasnosti je na rodičovskej dovolenke s malolekým synom a ani jeho finančná situácia mu neumožňuje zúčastniť sa poradenstva nariadeného súdom. Výdavky súvisiace s cestovaním z miesta bydliska do Ružomberka by výrazným spôsobom zasiahli do rodinného rozpočtu jeho súčasnej rodiny ako i do vyživovacej povinnosti voči maloletej B. a C..

4. Matka vo svojom vyjadrení prostredníctvom právnej zástupkyne žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Poukazovala naopak na nevhodný postoj otca s tým, že sa otcovi snažila vždy vyjsť v ústrety. S otcom neboli manželia, nežili spolu ako rodina a reálne ani nikdy rodinu netvorili. Na základe takéhoto stavu je zrejmé, že pevná vzťahová ani rodinná väzba s otcom detí nikdy nemohla vzniknúť a nie je v súčasnej dobe ani na čom stavať. Nevie si predstaviť, ako má s otcom komunikovať, keďže on akúkoľvek pomoc odmieta, o čom svedčí aj opätovné odvolanie vo veci výchovného opatrenia. Nezmenil ani svoje správanie k mladšej dcére C., ktorá prakticky k nemu nemala vytvorený žiadny vzťah a svojim správaním vytvára ešte väčšiu priepasť medzi ním a maloletou dcérou. Je otázne, či prostredníctvom daných sedení v rozsahu 30 hodín bude možné vzťah otca k maloletej C. pretvoriť až tak, že keď dcéra začne opätovne chodiť k otcovi do jeho domácnosti, dokáže otec svoje správanie natoľko korigovať a kontrolovať, že sa k C. bude správať rovnako ako k B.. Podľa vyjadrenia E. F., psychologičky (u ktorej matka absoljuje filiálnu terapiu), by bolo vhodné najprv pracovať na terapii s otcom a zamerať sa na jeho správanie, konanie a myslenie a až potom pracovať kolektívne so všetkými účastníkmi vrátane malolekých detí.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení taktiež žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že v situácii, ktorá v súčasnej dobe pretrváva medzi rodičmi, je vhodné, aby bolo výchovné opatrenie uložené obidvom účastníkom tak, ako to ustálil súd prvej inštancie.

6. Krajská prokuratúra, ktorá vstúpila do odvolacieho konania, sa pripojila k vyjadreniu okresnej prokuratúry v priebehu prvoinštančného konania s tým, že súhlasila v celom rozsahu s podaným návrhom navrhovateľa.

7. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Ako vyplynulo z doterajšieho priebehu konania navrhovateľ – Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne svojim návrhom podaným na súde prvej inštancie dňa 20.01.2023 žiadal uložiť výchovné opatrenie malolekým deťom ako i rodičom malolekých detí s povinnosťou podrobiť sa inému odbornému poradenstvu, a to na základe pretrvávajúcich nezhôd medzi rodičmi malolekých detí počas realizácie styku otca s malolekými deťmi. Zo strany rodičov podľa názoru navrhovateľa dochádza k neprimeraným verbálnym konfliktom v prítomnosti malolekých detí, čo má jednoznačne nepriaznivý vplyv na ďalší psychický vývoj detí. Tieto konflikty pramenia z nedostatočnej komunikácie rodičov, ktorí bojujú proti sebe v dokazovaní svojich minulých nevyjasnených vecí, a preto je podľa názoru navrhovateľa potrebné v záujme zdravého vývoja detí nariadiť výchovné opatrenie formou odborného poradenstva rodičom za prítomnosti i malolekých detí.

9. Vychádzajúc z týchto skutočností súd prvej inštancie potom postupoval správne, keď v zmysle ust. § 37 ods. 2 Zákona o rodine skúmal, či je potrebné rozhodnúť o uložení výchovného opatrenia. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď uložil rodičom a malolekým deťom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie rodičov ako i zlepšenia vzťahu maloletej C. k otcovi.

10. Z vyjadrení samotných rodičov pred prvoinštančným i odvolacím súdom je zrejmé, že nie sú schopní navzájom komunikovať pri realizácii rodičovských práv a povinností najmä v súvislosti s realizovaním súdom upraveného styku otca s malolekými deťmi, čo nepriaznivo vplyva i na psychický vývoj malolekých detí. Navzájom sa obviňujú z nesprávneho prístupu k malolekým deťom, čo vedie i k verbálnym konfliktom

v prítomnosti maloletých, a preto i odvolací súd v súlade s názorom súdu prvej inštancie dospel k presvedčeniu, že vzniknutú situáciu je potrebné riešiť formou odborného poradenstva za prítomnosti tretej osoby a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

11. Uloženie výchovného opatrenia jednému z rodičov tak, ako to navrhoval otec, by nemohlo viesť k reálnemu zlepšeniu komunikácie medzi rodičmi navzájom a bez účasti otca by bolo i nereálne očakávať zlepšenie vzťahov, resp. rozvíjanie citových väzieb medzi ním a maloletou C.. Z týchto dôvodov potom odvolací súd neprihliadol na námietky otca vyjadrené v podanom odvolaní.

12. Pokiaľ otec v ďalšom poukazoval na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, ani na túto námietku odvolací súd prihliadnuť nemohol. Súd prvej inštancie i pri stanovení odborného pracoviska prihliadol na vzdialenosť od bydliska rodičov ako i maloletých detí a úhrada cestovného z bydliska otca do miesta výkonu odborného poradenstva (K. H. – Ružomberok a späť) nemôže zasiahnuť do rodinného rozpočtu otca spôsobom, ktorý by mu ohrozil zabezpečenie základných životných potrieb. Je v záujme otca podieľať sa na výkone rodičovských práv (čoho sa i domáha vo viacerých konaniach) a i v tejto súvislosti bude musieť znášať obdobnú výšku nákladov (napr. pri realizácii styku).

13. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď nezistil žiadne dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP. Nariadenie výchovného opatrenia je vždy v záujme maloletých detí po posúdení konkrétnych skutočností a keďže v tomto prípade zlyhali v komunikácii rodičia navzájom, nemožno konštatovať, že by bolo spravodlivé priznať náhradu trov odvolacieho konania jednému z rodičov.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).